

Sztandar Biblijny

„Ześlij światłość i prawdę Twoją! niech one mnie prowadzą ...”

Psaln 43: 3.

„Podnieście Sztandar do Narodów“

— Izajasza 62:10 —

Wewnątrz numeru . . .

Nadchodzi nowa dyspensacja . . . 34

Przychodzi poranek, a także noc . 38

Czekanie na Pana 42

Dlaczego służba w internecie? . . . 46

Przypowieść o zaginionej owcy . . 47

Świątynia Pana 48

NADCHODZI NOWA DYSPENSACJA

„O czasach i okresach, bracia, nie mam potrzeby do was pisać, ponieważ sami dostatecznie wiecie, że dzień Pański przyjdzie jako złodziej w nocy; bo gdy mówić będą, pokój i bezpieczeństwo, wtedy przyjdzie na nich nagła zagłada, niczym ból na rodzącą kobietę i nie umkną. Lecz wy, bracia, nie jesteście w ciemności, aby was ten dzień zaskoczył jak złodziej; wy jesteście dziećmi światłości” – 1 Tesaloniczan 5:1-5, KJV.

Piękna Prawda

Powszechna skłonność ludzkiego umysłu jest wyrażona przez Świętego Piotra, który przepowiada, że w obecnym czasie ludzie w świecie będą mówić: „Gdzie jest obietnica Jego obecności?... Wszystko tak trwa jak było od założenia świata”. Niewiedza świata na temat Boskiego Planu jest spodziewana, lecz prawdziwy lud Boży ma obietnicę Jego szczególnych instrukcji, aby nie musiał być w ciemności odnośnie Boskiego Programu. Nasz świat od sześciu tysięcy lat jest polem walki pomiędzy siłami światła i ciemności, pomiędzy prawdą i błędem, sprawiedliwością i grzechem. Księżę ciemności, inaczej określany „księciem tego świata”, prowadził swoje siły przez konkretne osoby, panował nad masami i wciąż ma władzę nad nimi. Księżę Światłości jest w pewnym zakresie reprezentowany przez ambasadorów, którzy są przez Niego szczególnie ostrzegani przed używaniem broni lub metod wojennych, lecz powinni w cichości naprawiać tych, którzy się sprzeciwiają. Oni powinni być poddani „władzom, które są”, o tyle, o ile pozwoli im na to sumienie oraz o ile jest to możliwe, powinni żyć w pokoju ze wszystkimi ludźmi. To doświadczenie poddania złym władzom jest ciężką lekcją, trudną do nauczenia; jest to próba wiary, jak również wytrwałości, której wartość jest czasem trudna do zrozumienia. Lecz oni muszą postępować według wiary, a nie według widzenia, jeśli chcą się podobać Wodzowi swego zbawienia. Od wieków ze swych serc wznoszą do Boga modlitwę: „Jak długo, o PANIE!”. Rozsądek zapewnia ich, że nie jest Boskim celem, by na wieki dozwalać na zwycięstwo grzechu i śmierci.

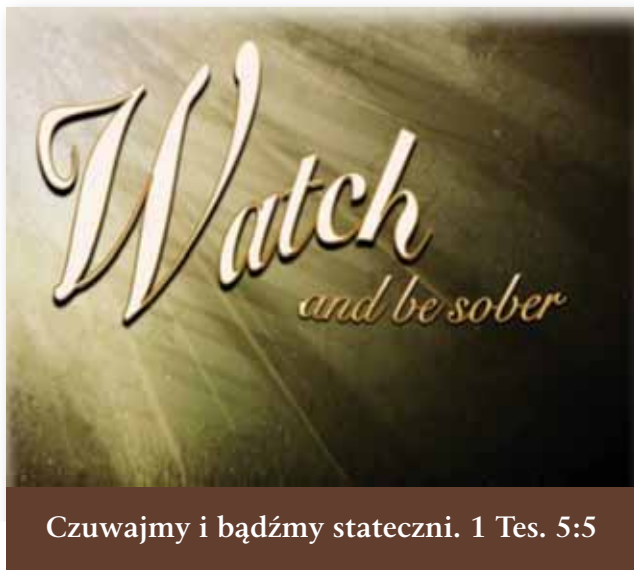
Bóg przedstawia Siebie Samego jako wielkiego Gospodarza. Każdy Wiek jest pewnym „okresem” i wydaje swój własny plon. Każdy Wiek ma swój czas na zaoranie pola, zasianie dobrego nasienia i pracę żęcia. Jako badacze Biblii dostrześliśmy już dzieło dokonane w Wiek, który zakończył się potopem, inne dzieło wypełnione podczas Wiek Patriarchów, a jeszcze inne dokonane w Wiek Żydowski, który trwał od śmierci Jakuba (1813 przed Chr.), a szczególnie od podania Prawa Zakonu (1615 przed Chr.), do śmierci Jezusa (33 roku Pańskiego). Trzyipółletnia służba naszego Pana była czasem żniwa dla narodu żydowskiego, u schyłku ich Wiek łaski lub „dnia nawiedzenia”. Pan powiedział do Swych uczniów: „Posłałem was, aby żąć to, przy czym nie pracowaliście; inni pracowali, a wy weszliście w pracę ich” (Jana 4:38, KJV). Oranie i siew związany z Żydowską Dyspensacją należy do odległej przeszłości. Niewola egipska służyła dziełu orania, które dokonało się przez wyjście Izraela z tej niewoli oraz czterdzieści lat ich wędrowania po pustyni, zanim dotarli do Kanaanu. Udzielenie Prawa Zakonu oraz ustanowienie Izraela jako narodu, lekcje związane z ich ofiarami i napomnienia

*Ponieważ sami dostatecznie wiecie,
że dzień Pański przyjdzie
jako złodziej w nocy*

- 1 Tes. 5:2.

udzielane przez Proroków – wszystko to stanowiło sianie ziarna, bronujące oraz rozwijające doświadczenia. Przy końcu ich Wieku Jezus zebrał dojrzałe ziarna z tego doświadczenia – tych uświęconych przez doświadczenie oraz rozwiniętych w charakterze i posłuszeństwie do Boga.

Plon zebrany przez naszego Pana i Apostołów podczas Żydowskiego Żniwa liczył tysiące osób. Oni zostali zgromadzeni z judaizmu oraz spod Przymierza Zakonu do chrześcijaństwa – zgromadzeni pod Przymierze stosujące się tylko do „Kościoła, który jest Ciałem Chrystusa”. O tym Przymierzu, pod którym oni zostali połączeni z Mesjaszem, czytamy: „Zgromadźcie mi świętych Moich”, mówi Pan, „którzy ze Mną uczynili Przymierze przez ofiarę” (Ps. 50:5). Ofiary wszystkich wchodzących w pokrewieństwo z Bogiem Jehową, jako członkowie Ciała Mesjasza, którzy weszli drogą krzyża – przez uznanie swej własnej niedoskonałości oraz uznanie Jezusa i Jego ofiary jako zadośćuczynienia za ich grzechy – mogły być złożone jako „święte i godne przyjęcia przez Boga” jedynie przez przykrycie ich wad.

Dzieło żęcia Wieku Żydowskiego przeszło w dzieło siewu Wieku Ewangelii, ponieważ zaproszenie do stania się współofiarnikami z Jezusem zostało rozszerzone na tych z innych narodów, którzy mieli skłonne do słuchania uszy. Przez osiemnaście stuleci postępowała ta praca siewu wraz z „bronującymi” i różnymi kształtującymi doświadczeniami, a z kolei w Żniwie tego Wieku Ewangelii doszliśmy – do czasu żęcia, czasu gromadzenia do Królestwa – poza zasłoną – przez moc Pierwszego Zmartwychwstania. Bóg oświadcza, że „wszyscy niezbożni nie rozumieją, ale mądrzy rozumieją” (Dan. 12:10). Nasz werset mówi, że „wy, bracia, nie jesteście w ciemności”

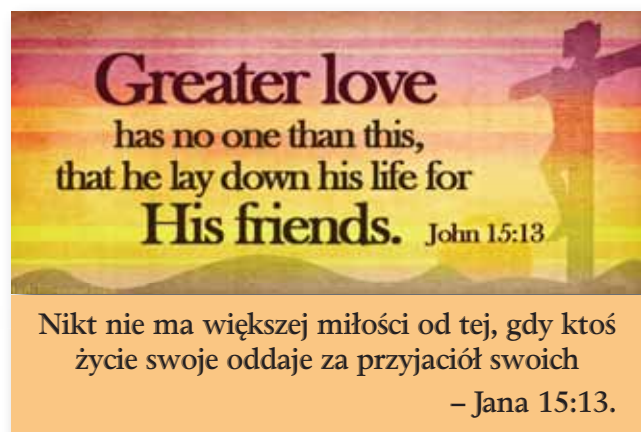
w odniesieniu do tego czasu. Wynika z tego, że ci bracia albo są bardzo nieliczni, albo znaczna ich liczba nie została jeszcze dostatecznie uświadomiona co do rozpoznawania czasów i okresów, w których żyjemy. Wielu z braci oraz ze świata, a także wielu „niezbożnych” rzeczywiście uświadamia sobie, że żyjemy w dziwnych czasach i w szczególnych warunkach. Jednak oni usiłują przekonywać samych siebie, że to, co obecnie obserwujemy, jest jedynie nawrotem tego, co powtarzało się od czasu do czasu w przeszłych wiekach. Oni kołyszają samych siebie do snu, mówiąc: „Pokój i bezpieczeństwo!”. Ta postawa jest przepowiedziana w Piśmie Świętym w słowach – „Kiedy mówić będą, pokój i bezpieczeństwo, wtedy na nich nagła zagłada przyjdzie”. To jedynie „wy bracia” jesteście uprzywilejowani jaśniejszym światłem w odniesieniu do obecnych i przyszłych warunków. Wiemy, że żyjemy w czasie Żniwa obecnego Wieku – w czasie oceniania – czasie próbowania – w czasie, gdy cała „pszenica” jest zebrana do niebiańskiego „spichlerza” – czasie, gdy pole ma być oczyszczone z całego „kąkol” w ognistym ucisku – w czasie, kiedy lemiesz ucisku przechodzi przez świat ludzkości, aby przygotować cały świat do Nowej Dyspensacji, która w niedługim czasie ma się rozpocząć.

Ilustrując Boskie metody i szybkie następowanie wydarzeń w Boskim Programie, PAN przez Proroka mówi nam, że „oracz będzie postępował tuż za żeńcą” (Amosa 9:13, KJV). Każda cecha Boskiego Planu jest dokładnie zaplanowana, tak że wszystkie jego elementy pasują i współdziałają precyzyjnie ze sobą we wzajemnej harmonii. Żniwo Wieku Ewangelii było zebraniem plonów tego Chrześcijańskiego Wieku – „zebraniem Kościoła Pierworodnych, których imiona są zapisane w niebie” – tych, którzy uczynili z Bogiem Jehową Przymierze przez ofiarę. Głową świętego Mesjasza, rozwiniętą i uwielbioną dziewiętna-

ście wieków temu, jest Jezus. Członkowie Ciała tego Mesjasza zostali zgromadzeni z każdego narodu, najpierw spośród Żydów, a następnie ze wszystkich innych narodów. Powołując i wybierając świętych ofiarników Wieku Ewangelii, Bóg zignorował wszystkie sekciarskie, denominacyjne i narodowe podziały – „Pan zna tych, którzy są Jego”. Wichry przemocy, „moce, które są w powietrzu”, które zostały rozwiązane i wywołały potężną „nawałnicę” światowych wojen, były powstrzymywane aż pieczętowanie Boskich sług dobiegnie końca.

To pieczętowanie na czołach oznacza intelektualne zrozumienie niebiańskich rzeczy i było ściśle związane z pracą żęcia – popieczętowane jednostki, jako dojrzała pszenica, zostały zebrane do niebiańskiego spichlerza. Gdy tylko dzieło pieczętowania zostało zakończone, wichry sporów i ucisku zostały wypuszczone w postaci wojny światowej, zgodnie z oświadczeniem Mistrza, a rezultatem tego jest „czas ucisku, jakiego nie było, odkąd istnieją narody” – i nigdy nie będzie podobnego do niego – rozpoczynając się od wojen światowych, postępując przez fazę światowej rewolucji – Armagedonu – a kończąc na światowej anarchii i ucisku Jakuba w Palestynie. Bolesne lekcje, których ludzkość nauczy się w wyniku tych utraień, wystarczą na zawsze. Konflikty, nienawiść, wrogość oraz anarchia tego dnia ucisku są opisane w różnych miejscach Boskiego Słowa (Dan. 12:1; Izaj. 63:1-7; Jer. 25:15-38; Ezech. 7:1-27; 38, 39; Joela 2:1-11; 3:2-16; Abak. 3:2-16; Zach. 12:2-9; Mat. 24:20-22; 1 Tes. 5:1-5; Jak. 5:1-8). Czas ucisku jest rzeczywiście określany jako czas Boskiego gniewu i nie możemy tracić z oczu tej jego cechy (Łuk. 21:25-27; Obj. 6:13-17; 14:17-20; 16:18-20; 18:4-24; 19:1-3, 11-21). Boska Sprawiedliwość jest oburzona na wszelką niesprawiedliwość i samolubstwo, gdyż samolubstwo w ogólności jest tylko innym określeniem dla grzechu. Każdy grzech jest samolubny, a większość samolub-

stwa jest grzechem. Osoby zajmujące wysokie stanowiska w świecie przemysłu, nauki i biznesu, mają obecnie większe sposobności i dlatego ponoszą większą odpowiedzialność za swe działania niż ziemscy królowie.

Ktoś może zapytać: Czy element grzesznego samolubstwa nie będzie zawsze trwać w ludzkim sercu i czy nie będzie to oznaczać, że przez całą wieczność będzie istniał konflikt grzesznie samolubnych interesów? Odpowiadamy: Nie. Boski Plan doskonale rozwiązuje ten problem. Pan Jezus okazał Swą bezinteresowność w odniesieniu do ziemskich rzeczy. Złożenie przez Niego Swego życia, nie tylko dowiodło Jego wierności dla sprawiedliwości oraz wobec Ojcowskiej woli, lecz było też dowodem Jego bezinteresowności – Jego miłości – „nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (Jana 15:13, BT). Ten Przyjaciel ludzkości ma być wielkim Królem świata w Nowej Dyspensacji, wraz ze Swymi towarzyszami w Królestwie; klasą Oblubienicy byli tylko ci, którzy posiadali Jego ducha i usposobienie posłuszeństwa Ojcowskiej woli – samoofiary i miłość wobec swoich bliźnich – niesamolubną lub bezinteresowną miłość. Podczas Wieku Ewangelii oni nie zawsze byli znani ani też ich prawdziwy charakter i bezinteresowność nie została rozpoznana, ponieważ oni mieli ten skarb w „ziemskich naczyniach”, które nie zawsze w pełni odzwierciedlały prawdziwą dobroć ich serca. Boskim postanowieniem jest, że tym, którzy okazali taką bezinteresowność serca i lojalność wobec PANA, zostaną udzielone nowe ciała w zmartwychwstaniu – „wsiane w słabości, wzbudzone w mocy; wsiane w niesławie, wzbudzone w chwale; wsiane ziemskie ciało [z Adamowymi słabościami i cielesnymi niedoskonałościami], wzbudzone ciała duchowe”, doskonałe, zupełne, którym niczego nie brakuje (1 Kor. 15:42-44). Oni, w połączeniu ze swym Odkupicielem, stanowili klasę niebiańskiego Królestwa, która ma rządzić światem przez tysiąc lat. Takim osobom z pewnością możemy ufać, możemy mieć do nich zaufanie. Fakt, że Bóg ich wybrał i że Jemu upodobało się, by udzielić im władzy nad światem przez tysiąc lat, dowodzi ich godności i zdolności.

Ten rząd nie będzie republiką, lecz monarchią, teokracją, Boskim Królestwem. Chrystus i Jego Oblubienica będą Królem i Królową Nowej Dyspensacji, zajmując miejsce szatana i upadłych aniołów, którzy od wieków sprawują władzę. Królestwo Boże będzie tak samo niewidzialne, jak niewidzialne jest imperium ciemności. Ono

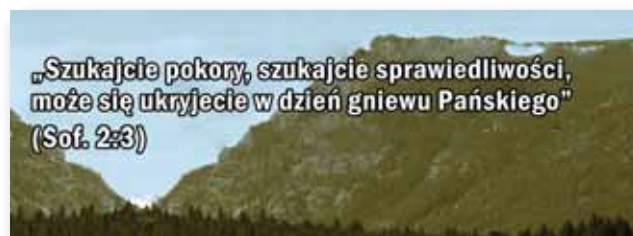
WIARA W BOGA OBEJMUJE WIARĘ W JEGO PLANOWANIE

ABAKUKA 2:3

będzie działać przez ludzkich przedstawicieli, podobnie jak imperium ciemności. Lecz nawet jego ludzcy przedstawiciele zostaną postanowieni. Pismo Święte informuje nas, że godni z czasów Starego Testamentu, Starożytni Godni, oraz godna klasa poświęconych, chociaż niespłodzonych z ducha, Młodociani Godni, będą Książętami na całej ziemi, którzy będą reprezentować Królestwo Mesjasza wśród ludzi. Nie tylko to, lecz oni będą doskonałymi ludźmi, będą uczynieni doskonałymi przez uczestnictwo w „zmartwychwstaniu do życia”. Cóż za wspaniała perspektywa! Czas ucisku, który z Boskiego rozporządzenia poprzedza ustanowienie niebiańskiej władzy nad ziemią, choć okropny, będzie stosunkowo krótki. Wśród innych rzeczy, on był przedstawiony w strasznym ucisku, jaki przyszedł na naród żydowski, kończąc zniwo ich Wieku. Potem nastąpi proces wyrównywania, który ostatecznie okaże się błogosławieństwem dla wszystkich.

Lud Boży jest wyraźnie ostrzegany, że powinien trzymać się z daleka, nie powinien brać udziału w istniejących władzach – on musi polegać na PANU, a nie na cielesnej broni. Święty Jakub, pisząc na ten temat, mówi, że nadchodzący ucisk będzie szczególnie srogie dla bogatych: „A teraz bogacze, płaczcie i narzekajcie nad nieszczę-

ściami, które na was przyjdą” (Jak. 5:1, NP). Bez wątplenia kłopoty przyjdą także na ubogich; lecz dla nich one będą mniej srogie i będą się im wydawać mniej surowe, ponieważ oni byli przyzwyczajeni do mniejszej wygody i komfortu. Do ludu Bożego skierowane jest posłannictwo: „Bądźcie cierpliwi, bracia, obecność PANA przybliży się” (Jak. 5:7, KJV); „Oczekujcie na Mnie, mówi PAN” (Sof. 3:8). „Szukajcie cichości, szukajcie sprawiedliwości, abyście mogli ukryć się w dzień gniewu PAŃSKIEGO” (Sof. 2:3, KJV). Zgodnie z Biblią, ten ucisk ma trzy ogólne fazy – wojnę światową, rewolucję i anarchię – które obejmą cały świat, a ostatecznie nastąpi szczególna faza obejmująca Izrael oraz splądrowanie Palestyny (Jer. 30:5-9; Ezech. 38:8–39:22). Faza wojny należy już do przeszłości, a faza rewolucji – Armagedon – trwa obecnie nad nami na Bliskim Wschodzie i ostatecznie obejmie cały świat. Lecz chociaż wszystkie te niedole będą wyrazem Boskiego gniewu płonącego przeciwko grzechowi, są one zamierzone dla dobrego celu, ponieważ przez utrapienia tego czasu świat w znacznej mierze przekona się o okropnej naturze i fatalnych skutkach grzechu, wielkiego tyrana. Świat nauczy się nienawidzić go i zapagnie wyzwolenia od jego przerażających skutków. Jako zamierzony od Boga, ucisk usposobi ich do przyjęcia i poddania się zarządzeniom Tysiącletniego Królestwa, przez które wszystkie rodziny, narody i pokolenia ziemi będą błogosławione (1 Moj. 12:3; 22:18; Dz.Ap. 3:25; Gal. 3:8, 9, 16). Bóg sprawi, że gniew człowieka – grzech – będzie Go chwalić (Ps. 76:11). Zatem w wierze w ten rezultat wielkiego ucisku, w którym jesteśmy i jeszcze przez pewien czas będziemy się znajdować, możemy spokojnie, w nadziei oczekiwać na wspaniały rezultat, który zostanie osiągnięty pod Boskim kierownictwem. Chwała niech będzie Bogu za tak wspaniały rezultat oraz pokój zagwarantowany Jego Wiernym wśród tych utrapień!

BS' 14, 34-37

PRZYCHODZI PORANEK, A TAKŻE NOC

„Stróžu, co się stało w nocy? Przychodzi poranek, a także noc!”

– Izajasza 21:11, 12.

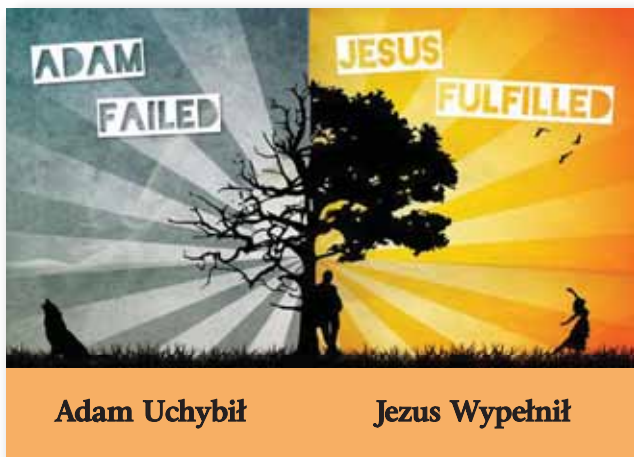
LITERATURA świata wykazuje, że rozsądni ludzie nie wierzą, iż Boski cel stworzenia naszej ziemi został już osiągnięty. Nieustannie znajdujemy w niej odniesienia do „Poranku Nowego Dnia”, do „Złotego Wieku” itp., itd. Jednakże nie z powodu pragnień czy marzeń ludzkich serc, lecz z powodu obietnic naszego Boga, poszukujemy prawdziwych instrukcji na ten temat. Biblia najbardziej zdecydowanie oświadcza, że aż do obecnej chwili cały okres ludzkiej historii jest czasem nocy. Prorok Dawid oświadcza: „Z wieczora bywa płacz, ale z poranku wesele” (Ps. 30:6). Proroctwo jesteśmy zapewnieni, że nastanie Poranek, którego chwała, jasność i błogosławieństwo w pełni wynagrodzi wszystkie mroczne chwile minionego czasu nocy. Nasz podstawowy werset jest kolejnym proroctwem mówiącym na ten temat. Posłannictwo Pana brzmi: „Przychodzi Poranek!”. Święty Paweł mówi, że aż do jego czasów świat znajdował się pod panowaniem grzechu i śmierci, a nie pod panowaniem Sprawiedliwości i Życia (Rzym. 5:21). On wskazuje również, że Dzień Pański będzie przychodził stopniowo i ukradkiem, zastając świat w nieświadomości – „jak złodziej w nocy” (1 Tes. 5:1-6). Wszyscy Apostołowie zapewniają nas, że nie jest Boskim celem, by panowanie grzechu i śmierci trwało wiecznie. Oni mówią nam, że zgodnie z Boskim Programem Mesjasz, w wyznaczonym przez Ojca czasie, obejmie Swą wielką moc i panowanie jako Król królów i Pan panów – usuwając wszelki grzech i wszelką złą rzecz oraz podnosząc ludzkość i udzielając Boskiego błogosławieństwa tym, którzy przez sześć tysięcy lat

znajdowali się pod Boskim przekleństwem. Pisarze Biblii wyjaśniają, że to nie oznacza zmiany w Boskim Programie, lecz że Sam Bóg zamierzył to przed założeniem świata i chociaż On dozwolił, by grzech wszedł na świat oraz by śmierć panowała nad dziećmi Adama, to uczynił także najpełniejsze postanowienie, aby Odkupiciel umarł za nasze grzechy i ostatecznie stał się Odnowicielem oraz Zyciodawcą dla Adama i jego rodu – dla tylu z nich, ilu przyjmie życie wieczne na Boskich warunkach objawionych w Biblii.

Apostołowie mówią nam, że w czasie nocy, od śmierci Jezusa, Bóg realizował szczególne dzieło – dzieło wyboru spośród ludzkości szczególnej klasy, nielicznych świętych, „Kościółu pierwotnych, których imiona są zapisane w niebie”. Oni nie byli zebrani z jednego narodu czy denominacji; lecz to „maluczkie stadko”, co do którego Ojcu upodobało się udzielić mu Królestwa, jest złożone ze wszystkich świętych naśladowców Jezusa, którzy postępowali Jego śladami na „wąskiej drodze” podczas Wieku Ewangelii (Łuk. 12:32). Ich do-

świadczenia miały wykwalifikować ich do współpracy z Odkupicielem w Jego Mesjańskim Królestwie. Ich próby, ich posłuszeństwo oraz ich cierpienia dla sprawiedliwości, miały wypracować w nich wielce przewyższającą je oraz wieczną rangę chwały. Cierpiąc z Mistrzem dla sprawy Prawdy w tym życiu, obecnie oni mają udział w Jego chwale, czci i nieśmiertelności (...) i są współdziedzicami z Nim w Jego Królestwie. Nieliczni spośród PAŃSKIEGO ludu rozumieją, iż Jezus wyraźnie

uczy, że Słońcem Sprawiedliwości, które wszędzie i którego światło będzie stanowić Nowy Dzień, będzie On Sam i Kościół Chrystusowy – uwielbiony – przemieniony z ludzkiej do Boskiej natury przez uczestnictwo w „pierwszym zmartwychwstaniu”. Jezus mówi nam o tym w przypowieści o pszenicy i kłokolu. On oświadcza, że przy końcu tego Wieku Ewangelii wszyscy z klasy pszenicy zostaną zgromadzeni do Niebiańskiego Spichlerza (Królestwa); i wtedy „sprawiedliwi lśnić się będą jako słońce w Królestwie Ojca swego” (Mat. 13:43). Nie wolno nam myśleć, że to oznacza Kościół bez Odkupiciela, lecz powinniśmy pamiętać, że Jezus jest Głową Kościoła, który jest Jego Ciałem – (Efez. 1:22, 23).

Jak wspaniałe, jak piękne i jak adekwatne są słowne obrazy Biblii! O tak, one są inspirujące! Nikt prócz BOGA nie znał wielkiego Boskiego Planu; dlatego nikt prócz Niego nie mógł udzielić rozwinięcia tych obrazów. Biblia w różnych określeniach i porównaniach próbuje udzielić nam pewnego wyobrażenia o wspaniałych warunkach tego Nowego Dnia. Ten Nowy Dzień oraz Królestwo będzie pragnieniem wszystkich ludzi. W tym dniu sprawiedliwi będą kwitnąć, a czyniący zło zostaną unicestwieni. Podczas tego tysiącletniego Dnia Mesjańskiego Królestwa, szatan zostanie związany, „aby nie zwodził więcej narodów” (Rzym. 20:2, 3). Feudalny system własności ziemi dobiegnie końca, ponieważ: „Nie będą budować, aby tam inny mieszkał; nie będą szczepić, aby inny jadł – lecz długo będą się cieszyć z pracy swych rąk” (Izaj. 65:22, KJV). Ziemia ma wydać obfite plony. Strumienie wytrysną na pustyniach, odludne miejsca będą się cieszyć. Cała ziemia stanie się podobna do Ogrodu Eden. Ona będzie podnóżkiem Boga, a On oświadcza, że uczyni ją pełną chwały. Ona nie będzie spalona literalnym ogniem, jak kiedyś przypuszczaliśmy. Ziemia ma „trwać na wieki” (Kazn. 1:4, KJV). „Nie na próżno stworzył ją, na mieszkanie utworzył ją” (Izaj. 45:18). Lecz najwspanialszą rzeczą, o której

mówi nam Biblia w odniesieniu do tego Nowego Dnia jest to, że on sprowadzi wielką wiedzę i oświecenie na każdą istotę. „Światło znajomości chwały Bożej napełni całą ziemię niczym wody zakrywające wielkie głębiny” (Izaj. 11:9, KJV). „I nie będzie więcej uczył żaden bliźniego swego i żaden brata swego, mówiąc: Poznajcie Pana, bo Mnie oni wszyscy poznają, od najmniejszego z nich aż do największego z nich, mówi PAN” (Jer. 31:34). Ostatecznie każde kolano ugnie się i każdy język wyzna chwałę Boga.

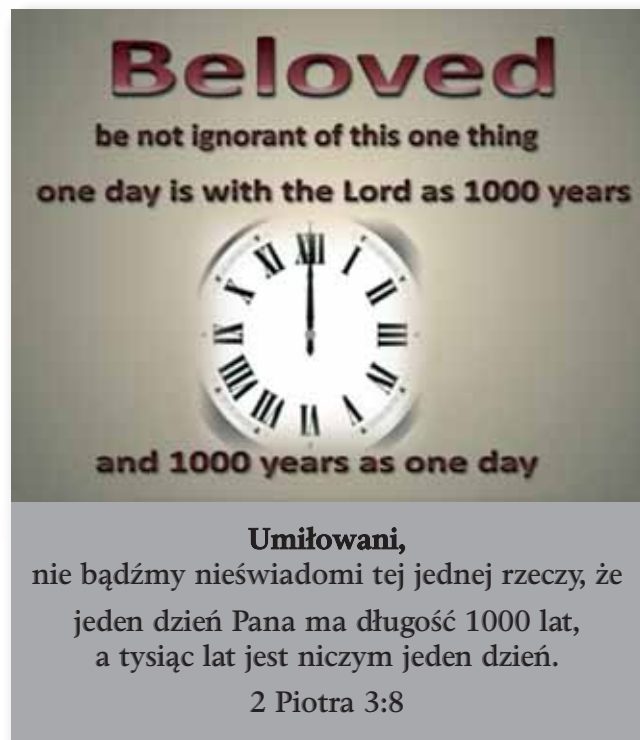
Jaką wspaniałą perspektywę wystawia Biblia przed Kościołem, a obecnie przed tymi ze świata, którzy przejawiają odpowiednią miarę wiary! Do pewnego stopnia świat rzeczywiście widzi, że nadchodzą wielkie błogosławieństwa; lecz ludzkość nie wie, jakie będą te błogosławieństwa i jak one nadejdą, ponieważ „świat... nie zna Boga”. Mądrzy tego świata odrzucają Biblię i nie polegają na niej, jako na Boskim objawieniu. Mądrzy są chwytni w ich własnej chytryści. Ich chępiąca się mądrość usidla ich i zaślepia na Boskie Objawienie. Niemniej jednak niektórzy z naszych wielkich myślicieli szybko zauważają, że świat znajduje się

właśnie na progu najwspanialszych wynalazków i wiedzy, które przekształcą oblicze ziemi i mieszkających na niej ludzi. Oni nieświadomie potwierdzają Biblię, ponieważ nie wierzą jej ani nie znają jej posłannictwa. Nie zatrzymujemy się teraz nad rozważaniem o ciemności nocy i płaczu. Obudźmy się i zauważmy, że świt Nowego Wieku postępuje coraz bardziej. Znajdujemy się w nim i od ponad stu lat cieszymy się jego błogosławieństwami. Lecz te błogosławieństwa nadeszły tak potajemnie jak złodziej w nocy, że niewielu rozpoznaje ich przyjście. Nieliczni zwracają uwagę na fakt, że od wielu lat znajdujemy się w zaraniu Tysiąclecia. Chronologia biblijna całkiem wyraźnie uczy, że skończyło się sześć tysięcy lat od stworzenia Adama – sześć wielkich Dni o długości tysiąca lat każdy, jak wspomina Święty Piotr – „jeden

dzień u Pana jest jako tysiąc lat” (2 Piotra 3:8). Obecnie rozpoczął się wielki Siódmy Dzień, także o długości tysiąca lat. Cieszymy się jego zaraniem. To będzie doniosły Dzień! Nic dziwnego w tym, że jego zaranie jest niezwykłe!

Niektórzy mogą być zdziwieni, gdy powiemy, że minionych sto lat w rozwoju oświaty, we wzroście zamożności, w rozwoju wszelkiego rodzaju wynalazków i udogodnień oszczędzających ludzką pracę oraz wzroście zabezpieczeń i ochrony ludz-

Beloved
be not ignorant of this one thing
one day is with the Lord as 1000 years

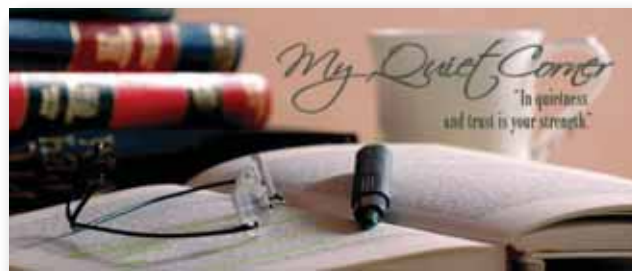
and 1000 years as one day

Umiłowani,
nie bądźmy nieświadomi tej jednej rzeczy, że
jeden dzień Pana ma długość 1000 lat,
a tysiąc lat jest niczym jeden dzień.
2 Piotra 3:8

kiego życia, znaczy dla świata więcej niż całe sześć tysięcy lat, które je poprzedzały – wielokrotnie więcej. W tym czasie świat wytworzył prawdopodobnie tysiąc razy więcej bogactw niż podczas minionych sześciu tysięcy lat. Jednak te zmiany nadchodziły tak stopniowo, iż niewielu uważa je za szczególnie znaczące.

POWSZECHNE WYPEŁNIANIE SIĘ PROROCTW

Ponad sto lat temu człowiek pracował od świtu do nocy. Obecnie przeciętny dzień pracy wynosi osiem godzin, a tydzień pracy czterdzieści godzin. Sto lat temu prawie cała praca na świecie była wykonywana w pocie czoła; obecnie większość pracy wykonują maszyny. Ponad sto lat temu maszyna do szycia była osiągnięciem bliskim doskonałości. Obecnie mamy liczne małe domowe urządzenia i mechanizmy oszczędzające ludzką pracę. Dzisiejszy farmer posiada supernowoczesne maszyny rolnicze i może korzystać z technologii opartej na Globalnej Lokalizacji, aby planować swoje uprawy w celu zwiększenia wydajności pól.

Moje Zacisze.

„W milczeniu i w nadziei będzie moc wasza”
Izaj. 30:15

Przebywanie dużych odległości może odbywać się w stosunkowo niedługim czasie drogą powietrzną i lądową, dzięki samolotom odrzutowym i super szybkim pociągom. Wynalazki, jakimi są: telewizja, komputery, telefony komórkowe itp. oraz korzystanie z Internetu, szybko zmieniają nasze społeczeństwo. W naszych miastach mamy wspaniałe nowoczesne udogodnienia! Salomon w całej swej chwale nigdy nie śnił o rzeczach, z których korzystają najbiedniejsi ludzie w Ameryce! Proctwa dotyczące strumieni na pustyni oraz pustkowiu rozkwitającym niczym róża, znajdują swoje wypełnienie; nie w sposób cudowny, lecz w harmonii z Boskim porządkiem wiedzy wzrastającej wśród ludzi. Nawadnianie jest dokonywane dzięki studniom, zaporom oraz zmianie kierunku rzek. Wiele rozwijających się krajów korzysta z wiedzy bardziej rozwiniętych krajów. Rezultaty są wspaniałe. Dzięki nawadnianiu ziemia, która nie nadawała się do wykorzystania w rolnictwie, staje się cenna. Wzrost wiedzy jest uzupełniany przez rządowe rozporządzenia dotyczące rozpowszechniania tej wiedzy wśród ludzi. Gleba z różnych miejsc jest badana na koszt państwa, a uprawiający ziemię otrzymują informacje o rodzaju nawożenia wymaganym w celu osiągnięcia zadowalających plonów. W tych warunkach nie dziwi nas, gdy dowiadujemy się, że z jednego akra otrzymuje się 55 kwintali zboża i 213 kwintali ziemniaków i więcej niż to nie jest niezwykłym rekordem. Czy nie jest to wypełnianie się biblijnych przepowiedni? Kto może zakwestionować te fakty? Co one oznaczają? Odpowiadamy, że one dokładnie potwierdzają Boskie oświadczenie opisujące nasze dni: „Bo wielu będzie podróżować i wzrośnie umiejętność; mądrzy [lud Pański] zrozumieją” (Dan. 12:4, 10). „Będzie czas ucisku, jakiego nie było, odkąd istniejeją narody” (Dan. 12:1).

Znajdujemy się w Poranku wspomnianym w naszym wersecie. Ach, cóż za wspaniałe Poranki! Jakże zmieniły się warunki ludzkiego życia od tych z czasów naszych praojców! Jakże wdzięczny powinien być cały świat! Pieśni chwały powin-

ny płynąć z ust wszystkich ludzi w krajach uprzywilejowanych cywilizacją, a pomocne ręce powinny być wyciągnięte w niesieniu tych samych błogosławieństw do krajów pogańskich.

Lecz czy tak właśnie jest? Czy ludzie są szczęśliwi, radując się i doceniając Nowy Dzień – dar Boskiej Opatrzności? Nie! Proporcjonalnie do tego, jak nadchodzą Boskie błogosławieństwa, wzrasta niezadowolenie ludzkości oraz niewiara, nie tylko w odniesieniu do Biblii jako Boskiego Objawienia, lecz w wielu przypadkach w odniesieniu do samego istnienia inteligentnego Stwór-

Zdumiewające liczby ludzi przemieszczających się pociągami i metrem są szacowane na ponad 100 miliardów rocznie.

Sama sieć kolei podziemnych Miasta Nowy Jork przewozi rocznie 1,4 miliarda pasażerów.

DANIELA
12:4

Japońskie Koleje (JK) posiadają 26 000 pociągów i przewożą codziennie ponad 1 000 000 pasażerów.

cy. Pomimo wielkiego wzrostu bogactwa na świecie i faktu istnienia szlachetnych istot, które wykorzystują swoją część bogactwa w godny pochwały sposób, przeważa powszechne działanie prawa samolubstwa, a całe ustawodawstwo, które zostało wdrożone lub które może być wdrożone, nie ogranicza rozwoju wielkich gigantów i korporacji naszych dni; nie powstrzymuje ich przed wykorzystywaniem mas ludzkości w interesie stosunkowo nielicznych. Czy Bóg wiedział o tym wszystkim? Co On zrobi z nimi? Czy Bóg sprowadzi tysiącletnie błogosławieństwa i będzie ryzykował, by ludzie uważali, że posiadli tajniki natury przez swą własną mądrość i wytrwałość oraz dozwoli, by zapomnieli zupełnie o Bogu? Czy staną się bardziej niezadowoleni? Czy Tysiącletnie niezadowolenia będzie korzystne? Co Bóg zrobi w związku z tym?

Zgodnie z Biblią, Bóg przewidział warunki panujące w naszych czasach, jak obecnie je analizujemy; a w naszym wersecie podaje klucz do ich rozwiązania – bardzo wyraźny także w wielu innych wersecach Pisma Świętego. Przez Proroka Bóg mó-

wi nam o ciemnej nocy nadchodzącej po Świecie Poranka, który rozpoczął się od ciemnej burzowej chmury zaraz po wschodzie słońca. Ta ciemna noc jest opisana w prorocztwie Daniela i w prorocztwie Jezusa, jako „czas ucisku jakiego nie było, odkąd istnieją narody”. Badacze Biblii rozumieją, że ten wielki ucisk rozpoczął się od wypuszczenia wiatrów konfliktu w wielkiej Wojnie w Europie w 1914 roku. Podczas wojny w świetle Biblii oni dostrzegli, że rezultatem tej wojny będzie wielkie osłabienie narodów, ziemskich rządów oraz wzrost wiedzy i niezadowolenia wśród ludzi. Według Biblii, następnym etapem ucisku będzie wielkie „trzęsienie ziemi, jakiego nie było, odkąd są ludzie na ziemi” – nie literalne, lecz symboliczne trzęsienie ziemi, rewolucja. Potem nastąpi trzecia wielka faza tego nieszczęścia, najciemniejsza ze wszystkich, symboliczny ogień anarchii, który całkowicie zniszczy naszą obecną cywilizację. Wtedy, w trakcie najokropniejszej części ucisku, Mesjasz, wielki Król, obejmie Swą wielką władzę i będzie ją wykonywał, a jej rezultatem będzie zupełne uspokojenie szalejących fal morza ludzkich namiętności; wszystkie płomienie anarchii zostaną stłumione i rozpocznie się Panowanie Sprawiedliwości i Pokoju.

Czy nie potrafimy dostrzec mądrości Programu wielkiego Stwórcy – że On pozwoli ludzkości przekonać się o jej własnej bezsilności; o potrzebie Boga; że istnieje Bóg, którego chwalebne cele względem ludzkości są objawione w Jego Słowie? Nic dziwnego, że Biblia mówi o tym objawieniu się PANA jako o „głosie cichym i wolnym”, mówiącym do ludzkości za pośrednictwem Królestwa Mesjasza! Nic dziwnego, że PAN oświadcza, iż „na ten czas przywrócę narodom wargi czyste, którymi wzywiliby wszyscy imienia PANSKIEGO, a służyli Mu jednomyślnie”! (Sof. 3:9). Radujemy się, iż nadchodzą takie wspaniałe rzeczy – nawet, jeśli niezbędne jest, aby one dotarły do świata przez udręki czasu ucisku. Szczęśliwi są ci, których oczy i uszy zrozumienia są obecnie otwarte i którzy są w takiej społeczności serca z PANEM, że On wcześniej daje im poznać pewne bogactwa Jego łaski i miłującej życzliwości oraz czułego miłosierdzia i może im wskazać, jak wszystkie te trudności przychodzące na ludzką rodzinę są zamierzone dla sprowadzenia na nią błogosławieństw. Z pewnością, gdy dochodzimy do zrozumienia Boskiego charakteru i Planu, nasza doskonała miłość do Boga usuwa wszelki strach i jesteśmy w stanie radować się ze wszystkich Jego prorocztw i obietnic, dobrze wiedząc, że Jego Plan zapewnia zbawienie nie tylko dla Jego Wybranych, lecz także błogosławienie niewybranych.

BS' 14, 37-40

CZEKANIE NA PANA

„Oczekuj na Pana: Wzmacniaj się, a On utwierdzi serce twoje, zatem mówię, oczekuj na Pana” (Psalm 27:14).

W TYCH dwóch zachętach/napomnieniach i obietnicy (obietnica jest uwarunkowana wypełnieniem obu napomnień) znajdujemy wspaniałe myśli do rozważenia przez nas i pożytecznego wykorzystania ich. Pierwsze napomnienie brzmi: „Oczekuj na Pana” i dla podkreślenia jest ono dosłownie powtórzone, jako ostatnia fraza naszego wersetu. W języku hebrajskim ostatnia fraza nie zawiera słów odpowiadających wyrażeniu „mówię” występującym w Biblii angielskiej; lecz tłumacze, niezgodnie z obowiązującą regułą, nie napisali kursywą wyrazu „mówię”. Przez oczekiwanie na PANA rozumie się trwanie przez kogoś w posłuszeństwie i pozostawanie nieaktywnym w pewnej sprawie, aż On da poznać Swą wolę. To daje nam przywilej spoglądania na Pana, aby okazać nasze posłuszeństwo. Jednakże to nie znaczy, że mamy pozostawać nieaktywni w sprawach, w których On dał nam już poznać Swą wolę i wzywa nas do działania. Lecz to oznacza, że w każdej sprawie, w której On nie objawił nam Swojej woli, nie powinniśmy czynić nic, aż Jego wola stanie się dla nas jasna, mając zupełne zapewnienie, że Pan uczyni ją dla nas wyraźną we właściwym dla Siebie czasie.

Pewne biblijne ilustracje wyjaśnią tę kwestię. Przy Morzu Czerwonym Bóg Jehowa poinstruował lud Izraela, aby oczekiwali na Niego, aż doświadczą Jego wybawienia. Oczekiwanie było konieczne, aż wiatry i fale pływowe odsłoniły rafę, po której mieli przejść. W międzyczasie, przez prowadzący ich obłok, ciemny po stronie Egipcjan, a jasny po stronie Izraelitów, Bóg chronił Izraelitów; a gdy nadszedł Je-

go właściwy czas, Bóg nakazał Izraelowi, aby bezpiecznie przeszli przez rafę suchą stopą. Bóg czyni tak również z nami; On powstrzymuje nas, abyśmy czekali, aż On uczyni to, co niezbędne do przystosowania nas i związanych z nami warunków do naszego bezpiecznego wejścia w nową działalność. W tym czasie oczekiwania On udziela nam niezbędnej pomocy. Dawid zawsze konsultował się z PANEM przez efod, aby poznać Jego wolę w danej sprawie i nie czynił nic w określonej sytuacji, dopóki PAN nie objawił Swojej woli. Czekanie na Boga przez Jezusa i niepodejmowanie służby, aż Bóg objawił Swą stosowną wolę, jest następną ilustracją. Święty Paweł jest kolejnym przykładem, gdy powstrzymywał się przed pójściem do Arabii, aby poznać Boską wolę i czekał na okazanie jej, zanim rozpoczął służbę.

Mamy teraz pewne ilustracje nieczekania na PANA oraz ich tragiczne skutki: szatan w Edenie, który pośpieszył się przed PANEM, aby uzyskać pierwszeństwo, oraz upadli aniołowie przed potopem wybiegający przed Pana we wzbudzeniu potomstwa pod wpływem sugestii szatana, że czyniąc tak, będą w stanie usunąć odziedziczoną deprawację i podnieść ludzkość bez uwzględniania Boskiej woli. Judasz, który przez zdradzenie Pana, usiłował stworzyć sytuację, w której zmusiłby Jezusa do udowodnienia Swego Mesjaństwa przez wielki cud, który nawróciłby Izrael, doprowadziłby do objęcia przez Jezusa tronu, obalenia władzy Rzymu, wywyższając Izrael i błogosławiąc świat oraz realizując Judaszową ideę Mesjasza.

OCZEKUJ, MÓWIĘ, NA PANA

Nasze czekanie na PANA ma na celu uzyskanie instrukcji w nowych sprawach, w których nie znamy jeszcze Boskiej woli. Jednakże nie czekamy na PANA w sprawach, w których On dał nam już poznać Swą wolę. Gdziekolwiek On objawił Swą wolę, mamy podążać naprzód w odpowiednim działaniu oraz z godną pochwałą gorliwością; nie powinniśmy się wahać w czynieniu Boskiej woli wtedy, gdy jest ona wyraźnie rozpoznana.

W takich sprawach jak poranne wstawanie z łóżka, czas naszego udawania się na spoczynek wieczorem, spożywanie posiłków oraz ogólny układ rutynowych czynności życia, nie mamy wy-

patrywać szczególnej opatrności, która wskazywałaby nam każdorazowo, że należy ich dokonać. Takie sprawy, jak kwestie dotyczące dobrych obyczajów i porządku powinny być uregulowane raz na zawsze przy pomocy umiarkowania i praktyczności. Powinniśmy się kierować duchem zdrowego rozsądku w kwestiach nowych strategii, działalności, sposobów zachowania, sytuacji, warunków, doświadczeń itp. pod względem tego, czy mamy w nie wchodzić czy nie, a następnie czekać na PANA aż poznamy Jego wolę w danej sprawie, przed rozpoczęciem działania.

Czasami, gdy obowiązki wydają się być sprzeczne ze sobą, na podstawie samych zasad i przykładów z Jego Słowa nie jesteśmy w stanie zdecydować, jaka jest Jego wola. Dzieje się tak szczególnie w przypadku skomplikowanych nowych sytuacji. W takich przypadkach powinniśmy zupełnie uwolnić się od samolubstwa oraz światowości i napełnić się pragnieniem czynienia Boskiej woli i w takiej postawie starać się dostrzec, co Jego Duch, będący w nas, wskazuje nam w związku z dwoma pozornie sprzecznymi grupami biblijnych zasad oraz przykładami ukazującymi Pańską wolę w danym temacie. Kiedy Jego Duch zgadza się z jedną grupą zasad, a nie z drugą, to będzie wskazywać Pańską wolę w stosownej sprawie. Lecz są pewne sytuacje, w których nie możemy, nawet na podstawie Jego Słowa i Ducha zdecydować, jaka jest Jego wola. W takich przypadkach mamy spokojnie czekać i obserwować Jego rozwijające się opatrności, które, w połączeniu ze Słowem i Duchem, wyraźnie wskażą Jego wolę w danym przypadku, ponieważ Bóg, widząc pragnienie naszego serca, by poznać Jego wolę oraz nasze właściwe oczekiwanie na Niego, objawi ją nam we właściwym czasie.

DLACZEGO POWINNIŚMY OCZEKIWAĆ NA PANA

Istnieje wiele powodów, dla których powinniśmy oczekiwać na PANA. Wzywa nas do tego nasza własna niewiedza; ponieważ dotyczy to spraw, w których nie znamy Jego woli, w których mamy czekać na Pana, aby dał nam ją poznać. Odkąd zrezygnowaliśmy z własnej woli i woli świata, nie powinniśmy postępować zgodnie z nimi w tych sprawach, w których jesteśmy wzywani do czekania na Pana. Ponieważ Jego wolę przyjęliśmy jako naszą własną, nie powinniśmy wybiegać przed Niego, biorąc sprawy w nasze własne ręce i realizować je bez czekania na Niego, lecz powinniśmy oczekiwać na Pana, aż On uczyni nam wiadomą Swą wolę w danej sprawie.

Bóg ma dobre powody, pragnąc byśmy na Niego czekali: Jednym z nich jest ochronienie nas przed grzechami i błędami popełnianymi przez

tych, którzy nie czekają na Niego oraz zachowanie nas przed złem, które jest rezultatem takich grzechów i błędów. Tak, Bóg pragnie tego także z tego powodu, że my często musimy przejść pewien rozwój, zanim będziemy gotowi do czynienia rzeczy, których On dla nas pragnie, lecz powstrzymuje naszą wiedzę, aż ten rozwój zostanie osiągnięty. Wtedy często pojawiają się przed nami, na drodze czynienia Jego woli, bariery zewnętrzne, które On pragnie usunąć, zanim będziemy mogli uczynić Jego wolę w danej kwestii; Bóg życzy sobie, abyśmy czekali na Niego. Jest to zilustrowane przez Izraelitów oczekujących na przejście przez Morze Czerwone, aż fala pływowa i wiatr odsłoniły rafę, po której bezpiecznie mogli doświadczyć przejścia na drugą stronę. Bóg pragnie naszego czekania na Niego także z tego powodu, że takie czekanie zawsze jest przez Niego błogosławione. Ostatecznie to szatan chce, abyśmy wybiegali przed PANA; on próbuje skłonić nas do tego, abyśmy okazali się nieposłuszni, abyśmy zaszkadzili swym charakterom, aby mógł nas zniewolić i uczynić nas rozbitkami w aspekcie zwykłej realizacji naszego powołania.

Możemy być pewni, że we właściwym dla Siebie czasie oraz we właściwy sposób, Bóg zawsze pobłogosławi nasze oczekiwanie na Niego wraz z poinformowaniem nas, że powinniśmy rozpoznać Jego wolę w sprawie, w której na Niego czekamy. On dokładnie wie, jakie są potrzeby dotyczące naszego rozwoju. On doskonale wie, jak umożliwić nam poddanie się temu rozwojowi. Bóg zna porządek, w jakim każdy z nas musi się poddać temu rozwojowi, ponieważ nasze różniące się usposobienia wymagają zróżnicowania pod względem rodzaju i porządku w zapewnieniu naszego rozwoju, z którego to powodu Bóg sprawia, że doświadczenia jednych osób różnią się od doświadczeń przechodzonych przez innych. Ponieważ upadek, drogą dziedziczenia, dotknął nas w różnym stopniu, różni się też nasze naturalne wychowanie i otoczenie, dlatego każdy z nas, z konieczności wymaga różniącego się przebiegu przygotowania i doświadczeń, aby

usunąć z nas wady i rozwinąć naszą mentalność, uczucia, łaski i wolę we właściwy sposób. Bóg bierze te wszystkie rzeczy pod uwagę w szkoleniu nas i dopasowuje różne Swe nauki i opatrności do tych różniących się warunków.

Wszystkie te rzeczy tworzą warunki, w których musimy czekać na Pana. A ci, którzy na Niego czekają, zapewniają dla Niego warunki w swym charakterze, w których Pan może najlepiej realizować Swe cele. Możemy polegać na tym, że Bóg udzieli nam wymaganej wiedzy, której potrzebujemy, by dostosować nasze wewnętrzne i zewnętrzne warunki do koniecznych doświadczeń oraz dostosować warunki, dla których On zachowuje nas w stanie oczekiwania, do udzielenia rezultatów,

*Miej nadzieję w Panu aż na wieki,
bo w Panu, w Panu jest skała wieczna.*

Izajasza 26:4

które Bóg pragnie wypracować w nas, a przez nas w innych. Tymi rezultatami mogą być: usunięcie zła z naszych charakterów, rozwijanie w nas dobra lub użycie nas do pomocy innym w przezwyciężaniu ich słabości i wad, w uzupełnianiu ich braków oraz we wzroście ich dobra w studiowaniu, rozpowszechnianiu i praktykowaniu Słowa Bożego oraz w pomyślnym trwaniu w stosownych próbach. Takie oczekiwanie jest błogosławione przez otrzymywanie przez nas obecnej Prawdy na czasie oraz zachętę do używania jej na Boską chwałę oraz pożytek innym i nas samych. Oczekującemu dziecku Bożemu nigdy nie zostanie odmówiona niezbędna pomoc i jego oczekiwanie zawsze zostanie pobłogosławione dobrem, które Bóg zamierzył do wypracowania w nim oraz w innych przez jego czekanie. Taki duch oczekiwania na pewno podoba się Bogu, ponieważ on dowodzi naszej wierności w poświęconej martwocie dla siebie i świata, a ożywieniu dla Boga. Zatem oczekujmy na PANĄ!

„POTRZEBUJECIE CIERPLIWOŚCI”

Rozważmy, co Słowo lub Boskie przesłanie mówi o cierpliwości: „A cierpliwość niech ma doskonałe dzieło, abyście byli doskonali i zupełni, którym ni-

czego nie brakowałyby” (Jak. 1:4). Jak niezbędna do naszej doskonałości jest ta Boska rada – to Słowo, które pochodzi z ust Boga! Możemy sobie wyobrazić, że otrzymaliśmy dostateczne próby i sprawdziany wykazujące naszą lojalność wobec Boga, wobec zasad sprawiedliwości, dużo wcześniej, zanim zostaliśmy odpowiednio wypróbowani według Jego standardów pod względem testowania charakteru.

*Uważajcie to za wielką radość,
gdy przechodzicie różne próby,
wiedząc, że próbowanie waszej
wiary powoduje wytrwałość.
A wytrwałość niech prowadzi
do doskonałego rezultatu,
abyście byli doskonali i zupełni,
nie mający żadnych braków.*

Jakuba 1:2-4

Dlatego Bóg łaskawie wyjaśnia nam, jak niezbędna jest cierpliwość, abyśmy „nie uważali za rzecz dziwną ognistych prób, które muszą nas doświadczać, jak gdyby zdarzyło nam się coś dziwnego” (1 Piotra 4:12). Przeciwnie, Bóg wskazuje nam, że gdy wzrastamy w łasce, w wiedzy oraz w zdolności pojmowania Prawdy, to ci, którzy mają osiągnąć tę chwałę i zaszczyt, do których On zaprosił wiernych poświęconych tego przejściowego okresu, wysoką – doniosłą [ziemską] pozycję, ponad wszelką wątpliwość muszą być poważnie wypróbowani i doświadczeni, by dowieść swej zupełnej lojalności wobec Boga i zasad Jego prawości – sprawiedliwości, prawdy, miłości. Ich charaktery muszą być rozwinięte zgodnie z tymi zasadami, zanim będą gotowi do przyjęcia jako zwycięzcy oraz do odziedziczenia wiecznych błogosławieństw z udziałem w Królestwie i jego chwale. Ponadto Bóg wskazuje nam, że jeśli było niezbędne, aby nasz Pan był kuszony i próbowany, to uzasadnione jest, że my, którzy jesteśmy dziećmi gniewu i zostaliśmy usprawiedliwieni jedynie przez Jego łaskę, powinniśmy być dokładnie wypróbowani pod względem naszej lojalności dla Niego.

„W UCISKU CIERPLIWI”

Powinniśmy także rozważyć potrzebę „cierpliwości w ucisku”. Forma łacińskiego słowa *tribulo* odnosi się do wielkiego mózdzierza, w których psze-

nica jest mielona na mąkę. Jest ono również użyte w odniesieniu do moździerza używanego przez farmaceutę do rozdrabniania substancji leczniczych. Podobnie PAN wkłada nas do takiego moździerza, abyśmy przechodzili podobne doświadczenia w życiu. Takie okoliczności jak rozczarowania, opóźnienia, oddzielenie od drogich nam osób, prześladowania, ubóstwo, doświadczenia, opozycja, trudności z braćmi, z tymi których kochamy, czasami umieranie – te rzeczy są naszym *tribulum*, okolicznościami, które stawiają nas w takich warunkach, a proces ich oddziaływania na nas jest naszym *tribulotsto*.

Udział w cierpieniach Chrystusa

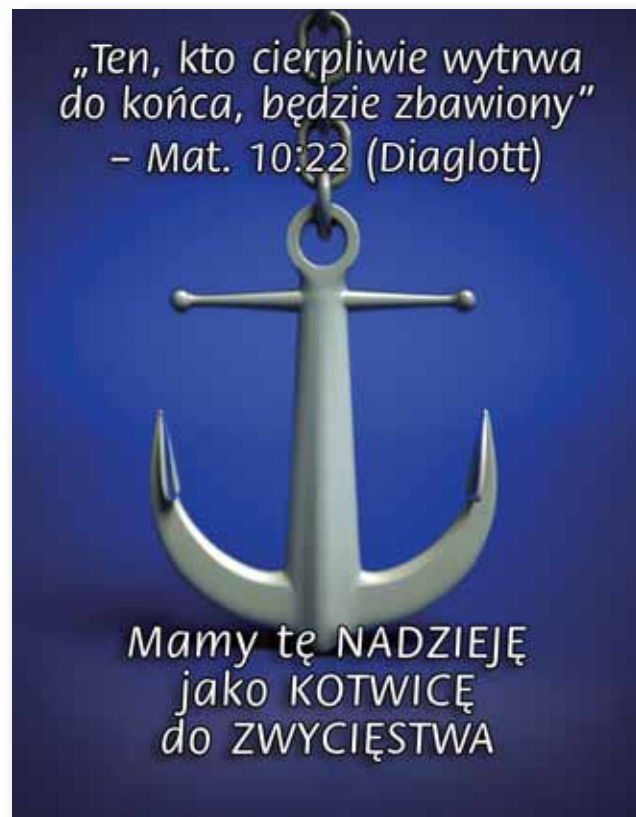
Umiłowani, nie uważajcie za rzecz dziwną ognistych prób, które mają was doświadczać, jak gdyby zdarzyło się wam coś dziwnego
– 1 Piotra 4:12

Cierpliwość jest często rozumiana jako długie znoszenie. To zamieszanie zostało po części spowodowane przez tłumaczy Nowego Testamentu. Tak jak w języku polskim, tak i w grece są dwie myśli wskazane przez te dwa słowa. Greckie słowo *makrothymia* znaczy długie znoszenie, a greckie *hypomone* znaczy cierpliwość. Czasami tłumacze oddawali *hypomone* jako długie znoszenie, a czasami *makrothymia* tłumaczyli jako cierpliwość. To spowodowało większe lub mniejsze zamieszanie co do znaczenia tych dwóch słów dla przeciętnego czytelnika znajdującego je w Biblii.

Jaka zatem jest różnica w znaczeniu tych dwóch słów? Ich krótkie definicje pomogą nam w zrozumieniu sprawy. Długie znoszenie jest *spokojną, pozbawioną urazy postawą wśród irytujących okoliczności* i określamy ją jako łaskę drugorzędą, czyli łaskę rozwiniętą w wyniku tłumienia przez wyższe pierwszorzędne łaski wysiłków niższych pierwszorzędnych łask do panowania nad nami. Natomiast *cierpliwość jest siłą charakteru, dzięki której, przez niezłomność wśród przeszkód, które są pogodnie znoszone, jednostka dąży naprzód i wzmacnia samokontrolę w czynieniu dobra*. Z tych

definicji dostrzegamy, że *cierpliwość* wyraźnie jest ważniejszą łaską niż długie znoszenie. Ona jest nie tylko pierwszorzędą łaską, lecz jedną z wyższych, dominujących, pierwszorzędnych łask. .

Przed dalszym rozważaniem tego tematu pragniemy się zatrzymać i dowieść z Biblii, że centralną myślą *cierpliwości* jest idea stałości, niezachwianej nieugiętości i niezłomności. „Kto wy-

trwa do końca, ten będzie zbawiony” (Mat. 10:22). W tym wersecie jest wyrażona idea *cierpliwości*, *wytrwałości*. Bardziej poprawnie tłumaczy to słowo Diaglott: „Ten, kto *cierpliwie wytrwa* do końca, będzie zbawiony”. Niewątpliwie taka jest myśl tego werseku. Gdyby chodziło tylko o *wytrwałość*, nie byłaby ona wystarczająca; ponieważ samo *wytrwanie do końca* nie uczyniłoby nas zwycięzcami; gdyż musi być *aktywne* działanie, jak również *bierna wytrwałość*, abyśmy stali się zwycięzcami. „Ten, kto *cierpliwie wytrwa* [w czynieniu dobra] do końca, będzie zbawiony”. List do Rzymian 2: 7 podobnie rzuca światło na znaczenie *cierpliwości*: „Tym, którzy przez *cierpliwe trwanie* w czynieniu dobra dążą do chwały, czci i nieśmiertelności”, Bóg udzieli wiecznego życia.

Słowa „*cierpliwe trwanie*” zostały użyte przez tłumaczy do oddania greckiego słowa *hypomone*, *cierpliwość*. Kiedy tłumacze użyli słów „*cierpliwe trwanie*”, mieli na myśli *niezłomność*, która pogodnie znosi zło i dąży naprzód w czynieniu dobra pomimo zła. Dlatego umieścili przymiotnik *cierpliwe* przed słowem *trwanie*. Jeśli ktoś jest tylko długo-

znoszący, jeśli jedynie jest bierny, nie będzie zwycięzcą. On robi jedynie użytek z łaski drugorzędnej; natomiast dominacja wyższych łask pierwszorzędnych, czyni go zwycięzcą. Ten, kto przez niezłomność, wytrwałość, niezmiennosc w czynieniu dobra, dąży do tego, otrzyma życie wieczne. Widocznie dlatego nie może być innej definicji właściwie zastosowanej do słowa w tym wersecie, ponieważ jedynie wy-

BÓG NIE POSŁAŁ SWEGO SYNA NA ŚWIAT, ABY SĄDZIĆ ŚWIAT, LECZ ABY ŚWIAT BYŁ ZBAWIONY PRZEZ NIEGO — JANA 3:17

trwałość w czynieniu dobra dostosuje jednostkę do osiągnięcia wiecznego życia. Skoro tak, to słowo znaczy tutaj nie długie znoszenie, lecz wytrwałość, jak potwierdza ten werset. W rezultacie tego długie znoszenie nie jest znaczeniem słowa *hypomone*. „Cierpliwości wam potrzeba, abyście, po wykonaniu woli Bożej, mogli otrzymać [odziedziczyć] obietnicę” (Żyd. 10:36, KJV). Jak dobry jest nasz Bóg, udzielając nam takiej pomocy w naszej chrześcijańskiej wędrówce. Tak, Pan wzmocni nasze serca.

BS' 14, 40-44

DLACZEGO SŁUŻBA W INTERNECIE?

PODSTAWĄ działalności Służby Duchowej Sztandaru Biblijnego jest słowo pisane; obejmuje ona nasze podręczniki do badania Biblii, czasopisma, traktaty, wykresy itp., słowo mówione na naszych konwencjach oraz program naszych podróżujących sług. Przetysiącletnie błogosławieństwa w dziedzinie techniki dają nam kolejny sposób docierania do zainteresowanych przez korzystanie ze Strony Internetowej Służby Duchowej Sztandaru Biblijnego. Ona została zupełnie przeprojektowana, zyskując estetyczny, przyjemny wygląd, jest łatwa w poruszaniu się po niej i ma dużo większą zawartość i więcej możliwości. Naszym celem jest uczynienie naszej Strony środkiem pomocy w badaniu Biblii.

Internet jest bardzo praktyczną i skuteczną drogą przesyłania informacji w najbardziej efektywny sposób do największej liczby osób i bez wątpienia strona internetowa oraz różne inne metody elektroniczne są najbardziej atrakcyjne pod względem finansowym. Te metody redukują środki finansowe potrzebne do drukowania i wysyłania literatury. Drukowanie literatury jest trudne i kosztowne do wysyłania statkiem, szczególnie za gra-

nicę. Wysyłanie statkiem przekracza często koszty drukowania. Na przykład możemy przysłać czasopisma zagranicę w postaci pliku elektronicznego i ono może być drukowane na miejscu za dużo niższą cenę.

Badania wykazują, że zwroty przesyłek masowych wynoszą 3% lub mniej, a w naszym doświadczeniu w masowym wysyłaniu materiałów religijnych mamy mniej niż 1% zwrotów! Powodem tego jest, że listy wysyłkowe rozróżniają chrześcijan, lecz nie określają tych chrześcijan, którzy są naprawdę zainteresowani badaniem z innych chrześcijańskich źródeł. Zaletą Strony Internetowej jest to, że chrześcijanin znajdujący naszą Stronę jest „myślącym chrześcijaninem”, ponieważ jest osobą poszukującą i starającą się o biblijną wiedzę. Innym przykładem jest wasza reakcja, gdy do drzwi przychodzi domokrajny sprzedawca, przerywa wasze domowe czynności, próbując sprzedać coś, czego nie chcecie, lecz

nie chcecie być niegrzeczni, w porównaniu do pójścia do sklepu lub odwiedzenia Strony Internetowej, w celu nabycia czegoś, co potrzebujecie.

Strona Internetowa posiada liczne oczywiste zalety nad innymi metodami głoszenia prawd Boskiego Słowa:

- Jego posłannictwo może być przyswajane w czyimś własnym tempie i może być wielokrotnie czytane przez pojedyncze pobranie.
- Może przemierzać wielkie odległości jednym kliknięciem przycisku, w swej oryginalnej niezminionej treści może być odbierane przez komputery i urządzenia przenośne w wygodzie i prywatności czyjegoś pokoju.
- Ponieważ Strona jest oglądana wtedy, kiedy czytelnik ma nastrój do pozyskiwania wiedzy oraz gdy jest mu wygodnie, to unika się konfliktów i możliwego zakłopotania czy antagonizmu wywołanego nieodpowiednim czasem lub niewłaściwymi słowami podczas osobistego kontaktu.
- Podczas gdy inne koszty bardzo wzrosły, różne elektroniczne metody kontaktu pozostają najmniej kosztowne i są najbardziej skutecznymi środkami docierającymi do największej ilości ludzi w najkrótszym czasie. Bóg obiecał: „Słowo Moje... nie wróci się do Mnie próżno, ale uczyni to, co Mi się podoba i poszczęści mu się w tym, na co je pošle” (Izaj. 55:11).
- Jest również wiele ekonomicznych zalet do rozważenia. Za pośrednictwem internetu posłannictwo może być przesyłane od jednej osoby do drugiej bez żadnych kosztów; ponosi się bardzo niewielkie koszty przesyłu w porównaniu z podróżującą osobą; nie ma kosztów wynajmu sali; a jednak posłannictwo dociera o każdym czasie dnia i nocy dla wygody czytelnika, który stara się pozyskać informację na tematy biblijne.

Interesujący List:

Dla przykładu podajemy następujący e-mailowy list, otrzymany ostatnio z webresponse@biblestandard.com

Temat: Poruszony przez Słowo

Droży niezwykli słudzy Boga.
Nazywam się Richard Mogendi, jestem pastorem. Jestem wielce błogosławiony przez waszą wspianą i piękną pracę, której dokonujecie, pomagając zagubionym owcom we wzajemnym noszeniu ich brzemion, jak uczył Jezus.

Dziękujemy Bogu za skierowanie nas na waszą Stronę. Ta Strona jest pełna otuchy i wiedzy o drugim przyjsciu naszego Króla Jezusa. Jesteśmy kościołem, którego misją jest nauczanie wiecznego posłannictwa tych, którzy nie poznali jeszcze oryginalnego posłannictwa. Modlimy się, aby liczni ludzie z całego świata otrzymali ten obraz prawdziwego Boskiego Słowa i będziemy bardzo błogosławieni w czynieniu tego, dlatego zapraszamy was, abyście odwiedzili nasz kraj i usłużyli naszym Kościołom w Kenii. Będziemy pamiętać o was i o waszej pracy w naszych codziennych modlitwach, a w swoich modlitwach pamiętajcie również o nas i o naszej pracy w Kenii. Jest czas, aby prawdziwi pracownicy chwalili Boga w prawdzie i w duchu przez okazywanie, jak wiara działa przez uczynki. Z nadzieją na wiadomość od was.

Niech Bóg was błogosławi!

W Jego służbie,
Pastor Richard

Prosimy o częste odwiedzanie naszej Strony:

www.BibleStandard.com

w pozyskiwaniu znajdujących się tam materiałów i podążaniu za tym, co nowe. Jeśli macie Biblijne Pytania, piszcie na adres: biblequestion@biblestandard.com

PRZYPOWIEŚĆ O ZAGINIONEJ OWCY

Łukasza 15:1-7

Wówczas wszyscy poborcy podatkowi i grzesznicy przybliżali się do Niego, aby Go słuchać. I szemrali faryzeusze i uczeni w piśmie, mówiąc: „Ten człowiek przyjmuje grzeszników i je z nimi”. Zatem powiedział im tę

przypowieść, mówiąc: „Który z was, gdyby miał sto owiec, a straciłby jedną z nich czy nie zostawi dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustyni i nie pójdzie za tą, która zginęła, aby ją znaleźć? A gdy ją znajdzie, kładzie ją na ramiona swoje, radując się. A przyszedłszy do domu, zwołuje przyjaciół i sąsiadów, mówiąc do nich: ‘Radujcie się ze mną, znalazłem owcę, która mi zginęła!’”. Powiadam wam, że taka będzie radość w niebie nad jednym grzesz-

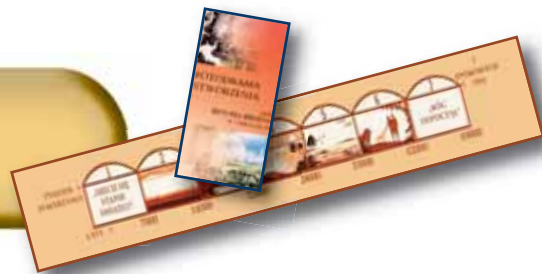
nikiem pokutującym, bardziej niż nad dziewięćdziesięcioma sprawiedliwymi, którzy nie potrzebują pokuty”.

**CI, KTÓRZY CHODZĄ Z BOGIEM
ZAWSZE DOCIERAJĄ DO CELU**

BS' 14, 46

ŚWIĄTYNIA PANA

Zauważyliśmy już, że Przybytek przedstawiał tymczasowe miejsce przebywania Boga wśród Izraelitów. W późniejszym czasie Przybytek został zastąpiony przez Świątynię. Tym sposobem Bóg wskazał, że kiedyś będzie zawsze przebywał ze Swym ludem.

Jak już zauważyliśmy, król Dawid przedstawiał Chrystusa podczas Wieku Ewangelii. On zebrał materiały na budowę Świątyni, lecz nie pozwolono mu na zbudowanie jej. Lekcją z tego jest, że ukończenie Boskiego zamierzenia nie miało być dokonane przez Chrystusa w ciele, lecz przez Chrystusa w chwale, reprezentowanego przez Salomona.

Świątynia Salomona była zburzona w 606 r. przed Chr., lecz później król Herod, który nie był Żydem, lecz potomkiem Ezawa, zjednał sobie Żydów przez zbudowanie wielkiej Świątyni, której największa świetność przypadała na czasy Jezusa.

Te Świątynie były jedynie symbolem większej Świątyni, którą, jak oświadczają Święty Paweł i Piotr, jest Kościół. „Albowiem kościół Boży święty jest, którym wy jesteście”; „Na którym też i wy się wspólnie budujecie, abyście byli mieszkaniem Bożym w duchu świętym”. Święty Piotr oznajmia, że wszyscy wierni święci Boga są Królewskim Kapłaństwem, żywymi kamieniami w Świątyni Bożej, przez którą ostatecznie cały świat będzie miał przystęp do Boga.

Kamienie do Świątyni Salomona były obciosowywane w kamieniołomach, zanim przywieziono je na miejsce Świątyni. W podobny sposób przygotowywano drewniane belki. Robotnicy wznosili Świątynię „bez dźwięku młota”. Każdy element był tak dokładnie dopasowany, że użycie siły nie było potrzebne.

To symbolizowało budowę antytypicznej Świątyni, czyli przygotowywanie Kościoła w obecnym życiu oraz zbudowanie go w przyszłości jako Duchowej Świątyni Boga przez moc zmartwychwstania. Takie jest znaczenie prób, cyzelowania i polerowania, które muszą przechodzić wszyscy prawdziwi chrześcijanie. *Przemiana* w zmartwychwstaniu połączy razem te wszystkie żywe kamienie bez użycia siły czy przymu-

su. Wtedy chwała Pańska napełni prawdziwą Świątynię i rozpocznie się Nowa Dyspensacja.

Pytania do Lekcji 45

- 1.* Co przedstawiał Przybytek? Co zastąpiło ten Przybytek? Akapit 1
2. Jak Bóg wskazał, że będzie mieszkał ze Swym ludem?
- 3.* Kogo reprezentował król Dawid podczas Wieku Ewangelii? Akapit 2
- 4.* Co Dawid zrobił, a czego nie zdołał?
5. Jaka jest lekcja dotycząca dokończenia Boskiego zamierzenia?
- 6.* Kogo reprezentował Salomon?
- 7.* Kiedy Świątynia Salomona została zburzona? Akapit 3
- 8.* Który król zbudował później wielką świątynię, która była za czasów Jezusa? Czy on był Żydem?
9. Czego typem były te świątynie? Akapit 4
10. Co Apostoł Paweł mówi w Biblii odnośnie Świątyni i Kościoła? 1 Kor. 3:16, 17; Efez. 2:20-22.
- 11.* Co oświadczył Święty Piotr odnośnie wiernych świętych Boga?
- 12.* Jak były przygotowywane kamienie i belki do Świątyni Salomona? Akapit 5
- 13.* Jak robotnicy połączyli razem elementy Świątyni?
14. Co symbolizowała budowa antytypicznej Świątyni? Akapit 6
15. Dlaczego próby, cyzelowanie i polerowanie są niezbędne dla wszystkich prawdziwych chrześcijan?
16. Co połączy razem te wszystkie żywe kamienie bez użycia siły czy przymusu?
17. Co rozpocznie się, gdy chwała Pańska napełni prawdziwy Kościół?

* Pytania zaznaczone gwiazdką są przeznaczone szczególnie dla dzieci.

BS '14, 47

WIADOMOŚĆ DLA BRACI

Drodzy bracia, Dom Biblijny z ciężkimi sercami zawiadamia, że zdrowie Brata Ralpa Herziga znacznie się pogorszyło. On ma zapewnione dobre warunki oraz dobrą całodobową opiekę. Profesjonaliści dbają o jego potrzeby w nocy, aby Brat Leon i Siostra Virginia mogli odpocząć.

Brat Herzig ponad rok temu przekazał obowiązki Bratu Leonowi Snyderowi. Od początku października 2013 Brat Herzig nie jest w stanie pełnić swych regularnych obowiązków w Domu Biblijnym. Brat Snyder działa obecnie jako Opiekun Wykonawczy Ruchu, jak zostało określone przez Brata Herziga w dokumencie zatytułowanym „Pełnomocnictwo” z 10 maja 2012.

9 lutego 2014 na zebraniu interesowym w lokalnym zborze w Chester Springs, PA, Brat Herzig oznajmił zbiorowi, by zaakceptował Brata Snydera jako Opiekuna Wykonawczego.

Oczywiście uznajemy, że jest to tymczasowe postanowienie, dopóki nie zostanie ono zatwierdzone przez głosowanie braci (większością 75% głosów) na trzech kolejnych konwencjach.